

421; xvi, 447. Mole comparatur, xvi, 212. et molendinum, viii, 59. Mundus scoparius, xviii, 578. Mundus pro Ecclesia positus, xxxiii, 102.

MUNERA Dei duplicis generis, viii, 42. Te quartum Deus magis quam munus tuum, xvii, 523; xviii, 392. Sed minus sum, inquit, et forte me non accipit; dando te illi, bonus es, xix, 89. Munera non offerunt Deo nisi humiles, ix, 527. Munera que jam vult Deus, eleemosyne, viii, 311. Munera cum suis accipere vetat Deus, cur ipse accipit, xxx, 428. Munera accipere, cum vilo vertitur, quid sit, vii, 330. Munus accipit, qui propter laudem iudicat mole, *ibid.*

Munus pro spectaculo, xviii, 103, 104. Muneris dies, xvii, 328; xviii, 103, 104. Munerum seu spectaculorum editores, xlii, 12.

MURICIPALIA gesta, xxxix, 298, 330. Apud gesta seu acta municipalia interrogati, *ibid.* 333, 334, 356, 358.

MURICIA dea hominem nimis inactionum facit, ii, 187.

MURCIDUS, id est, desidiosus et inactionosus, ii, 187.

MURCIS Optati amicus, xli, 19.

MURMUR grande peccatum, xv, 305.

MURMURATORIS describuntur, xii, 224. Murmurantes contra Dei flagellum, redarguuntur exemplo Danielis peccata sua confitentis, xvii, 199. Murmurantes adversus tempus, occurrunt, xviii, 579; xxi, 105. In tribulatione adversus Deum non murmurandum, xxxix, 186, 348. Murmurantes contra Deum de maiorum prosperitate, xvii, 319. *Vide FELICITAS.* Murmurant homines adversus Deum, quod malis in hac vita bene sit, et laboribus boni, viii, 363. Pii non murmurant, si vident impios a Deo tolerari, x, 876. aut abundare rebus terrenis, ix, 440, 442, 448, 460, 496. Non id agunt murmura tua ut non servias, sed ut malus servus servias, x, 309. Non esses modo qui murmurares, si adversus te audiretur, qui prior de murmuranti, *ibid.* 376. Peccata murmurantis et murmurantis, xxi, 12. Murmurando adversus Deum blasphemus es, x, 376.

MUSARUM fabula unde orta, iv, 478. Musas non esse filias Jovis et Memoria ostendit Varro, *ibid.* Musis nomen imposuit Hesiodus poeta, *ibid.* Novem Musas non Jupiter genuit, sed tres fabri terminus creaverunt, *ibid.*

MUSICUS poeta theologus, iii, 450, 492.

MUSCARUM generatio, iii, 281. Muscas non esse a Deo quidam dixit; exstare a Manichao hominem etiam non esse a Deo compulsus est dicere, xiv, 386.

MUSCÆ mortue perdit suavitatem anguilli, xxvi, 18. Muscæ hucipetæ, xviii, 497.

MUSCARTUM. In Nubidia, six muscartum inventum, xviii, 40.

MUSCIPULA diaboli terrorem continet et errorem, vii, 398. In eam cadit omnis qui non sperat in Deum, *ibid.*

MUSICA est scientia bene molandandi, i, 327; xi, 333. Musica inventio, i, 207. Consonantia nobis insita naturaliter, xxx, 297. Rationis vis in perspicendis que ad musicam pertinent, ubi nihil aliud quam equaliter delectat, i, 493.

Levatio et positio quidquid in musica, *ibid.* 375. Musice voluptarias anatores, v, 67. Musica sapienter a spinibus exerceri potest, *ibid.* Musiam piam amavit David, xxxix, 292. Opusculam ea de re scripsit Augustinus, et quid de illo sentiat, *ibid.* 249, 251. Musica ad indicandam divine gubernationis harmoniam hominibus concessa est, xi, 333.

MUSICA bene ordinata diabolus immutat nitiditatem, iii, 407. Augustinus peccatam nobilitati libris de Musica, i, 325, 326; xxxix, 498. Scopus Augustini in edendis hisce libris, i, 469, 470.

MUSICA pictura, iii, 299.

MUSICA MESTITA, xxxii, 400, 431, 465.

MUSTIATA diocesis, xxxiii, 40.

MUSTIANA civitas, xxxi, 468. Mustinai, xxxi, 233, 353.

MUSTUM. Mira quedam de musto, xxvii, 376.

MUTABILITAS non inconvenienter mortalitas dicitur, xxx, 239. Mutabilitati de omni sunt diabolica, corpus, corpora celestia, animalia, etc., xii, 32. Omnia que corporis sensus attingit, ne puncto quidem temporis eodem modo manere

possunt, xxxviii, 256. Cælum et terra clamant quod facta sunt, quia mutantur, xxv, 290. Mutabilis anima est temporis modo, i, 343, 344. Mutabilia sunt omnia que facta sunt, Deus solus, et hoc quod genuit, mutari non potest, xxxix, 251. Res naturales et humane mutari possunt pro opportunitate temporum, immutata ratione qua ista mutantur, i, 260. Mutatio incolpabilis, sed bona, i, 84, 95.

MUTIGENA, xxxiii, 262.

MUTIUS SCROVOLA dexteram portavit in flammam, ii, 192, 252. Mutius Scrovola pontifex ad aram Vestæ occisus, ii, 157, 158, 159, 163.

MUTIUS omnis qui accipit, etiamsi non ipse solutus est, xiv, 194. *Vide MUTICUM.*

MUTIGENNA. Donatus Mutigenne ville presbyter, xl, 380, 385. Mutigenensis diaconus rebaptizatus, xxxviii, 311.

MUTIUS deus, idem qui apud Græcos Priapus, ii, 182.

MUTUS et surdus Mediolani, alios non nisi motu corporis intelligens, neque ipse aliter que vellet, significans, i, 275.

MUTUM esse dandum sine fenore; nec minus urgendus delictorum, xx, 226.

MUZICA, xxxi, 421.

MYRIOPOLIS, vii, 7.

MYRO fusilius signorum artifex, xxv, 460.

MYRRA prestatur a Magis Christum adorantibus, ut passuro corpori condimenta non desint, xxxii, 93, 132.

MYSTERIORUM obscuritas utilis, sine que nec sensus queereretur, nec sanxiter invenitur veritas, iv, 342. Mysterii: eo dulciora, quo obscuriora, xii, 339. In mysteriis perscrutandis alibi perspicua contentendis, ad diligenctiam requirendi, humilitas petendi; perseverantia pulsandi, v, 508.

Mysteria sacra, xxvi, 234. Inter illa jubentur sursum cor habere, gratias agere, etc., *ibid.* *Vide SACRAMENTA.*

MYTHICUS, fabulosum Latine dicitur, ii, 284.

N

NAVIS homo mire proceritatis, xxxvii, 285.

NAVIO-interpretatur *Convotio*, xxvii, 320.

NAMPANUS, xxxviii, 289. Significat boni pedis hominem, *ibid.* 212. Sic nomen hoc Herculi apud Virgilium convenit, *ibid.* 292, 294.

NARRATIO quædam variat sine mendacio, xiii, 437.

NASC. Quomodo nascitur res queque visibilis, xxx, 274. Nasci homo dupliciter dicitur, in visceribus et ex visceribus, ix, 32. Puer adhuc in utero, natus dici non potest, xi, 529, 530. Nasci ille in corpore mortali, incipere negotiare est, xi, 68. Puer nascens plorat, quia in hoc vitam ingreditur, xii, 100. Ad hoc nascitur filii in hoc seculo, ut excludant parentes suos, ix, 165, 229. Quisquis natus ex Adam, nascitur dam-

NABUCHODONOSOR invenit misericordiam, xxi, 51. Ipsi prætium est ut crederet in Deum, et evaderet gehennam æternam, *ibid.* 245. Nabuchodonosor regis leges, xl, 440, 456. Ante et post conversionem, xxxix, 303. Nabuchodonosor figurat duplex tempus, unum quo coegerent reges adorare idolum, alterum quo leges ferrent propter Deum, *ibid.* 176. Nabuchodonosoris regis edictum in officio Gothico sabbati sancti legatur, *ibid.* 303.

NACOR, cui non commemoratur in professione Tharæ de regione Chaldaeorum in Mesopotamia, ii, 310, 311.

NANIA dea. Deos ad ipsum hominem pertinentes clausit Varro ad Nevanum deam, quæ in fimbriis vestis caelestis, ii, 298.

NATIVUS poeta Plauto fere æqualis, ii, 74, 75.

natus de damno, *xi*, 219. Nemo nascitur nisi trahens pontam, trahens necitur ponne, *viii*, 446; *ix*, 128. Nemo nascitur ex spiritu, nisi humilis fuerit, *xv*, 88. Nemo nascitur ex aqua et spiritu, nisi volens, *vi*, 479.

NATALICUS Thielensis episcopus, *viii*, 98.

NATALIS Domini Matutina, *xix*, 103. Natalis dies Domini ad eundem diem recurrit, quia non in sacramento celebratur, sed tantum in memoria revocatur quod natus sit, *xxxviii*, 495. Natalis dies Christi tantum et Joannis ab Ecclesia celebratur, *xx*, 514, 547. Natalem suum celebrat Augustinus, *v*, 114; *xli*, 408. Natales vocat Ecclesia pretiosas mortes, *xxi*, 401. Natalis civilis, *viii*, 189.

NATALIS ab Oca, *xxxi*, 448.

NATALITIA sanctorum cum sobrietate celebranda, *xi*, 283.

Natalitia potentiorum creata, *v*, 241.

NATHAN *dux*, *xli*, 511, 530. Nathan filius David, *xxviii*, 246. Cum propheta per quem David corruptus est, confunditur, *xviii*, 134.

NATHANAEI non ex numero Apostolorum, *xv*, 17. Nathanael non est electus inter discipulos, quia portus erat legis, *ix*, 219. Nathanael agnovit in Christo divinitatem, *ix*, 45. Unde agnovit *xviii*, 471. Nathanael sub fidei genio humanum sub peccato, *xx*, 45.

NATIVITAS nostra duplex, *xv*, 73; *xvi*, 508; *ix*, 43; *xxii*, 4.

NATURA nihil est aliud, quam illud quod intelligitur in suo genere aliquid esse, *xxvii*, 547. Veteres pro essentia et substantia naturam dicebant, *ibid.* Totum illud quod ad naturam pertinet, philosophi in corpora et inane, et quae his accidunt divisierunt, *xxxix*, 384. Natura ipse substantiae dicuntur, *ix*, 314. Natura omnis in quantum natura est, esse coeque, *vii*, 184. Nulla natura vel substantia veritatis est contraria, *ibid.* 144. Natura triplex: natura mutabilis per locos et tempora, natura per tempora tantum mutabilis, et natura quae nec per locos nec per tempora mutatur, *xxxviii*, 495. Natura Dei non potest deficere, *iii*, 72.

Natura nulla est, que non aut Deus

ipse sit, aut ab ipso facta sit, *xxxv*, 123. Naturam omnium auctor Deus, *ix*, 28, 104; *iv*, 174; *v*, 214, 438; *xx*, 421, 580; *xxviii*, 219; *xxxix*, 295. Non diabolus, *xxxviii*, 234. Natura quolibet non potest habere creatorem, nisi qui bona creat, *ibid.* 474. Natura opera parva magis stupenda, quam immensa, *iv*, 293. Natura nihil tenere producit, *v*, 152. Natura cursum habet sua lege naturalis, *v*, 469. Super cursum naturalem rerum potest Creator de his omnibus facere aliud, quam eorum quae seminales rationes habent, *ibid.* 470. Quae sunt praeter cursum naturam, non sunt contra naturam, *ibid.* 355, 356. Quid censetur esse contra naturam, *xxxix*, 295. Natura in quantum quod in 133. Non est contra naturam quod in, quolibet natura Deus operatur, *iv*, 173, 174. Naturas mutare Deo non est impossibile, *ibid.* 177. Naturae pleraequae displicent nobis, quia noxiae, *iii*, 66. Natura prima seu primigenia, quoniam simul, *iv*, 5, 16. Natura prima propter se sunt expectanda, *ibid.* 42. Sunt hominibus congenita, quia in aetate qua usus incipit esse rationis, incipiunt apparere, *xxxvii*, 295. Natura rerum sub Dei veri regimine constituta, religionum cultum exhibendum putabant Romani, *ii*, 206, 207. Utilitas nostra, non ratio iudicandi de natura aliqua, *iii*, 66. De obscuro rerum naturalium non affirmando, sed querendo tractandum est, *v*, 411. Naturarum omnium semina, opera sunt Dei, *xxxvii*, 319. In omni natura specie et modo, laudabilis Creator, *iii*, 67. Natura omnes condite bonae, quaevis impares Creatori, quia ex nihilo creatae, *xxxix*, 423. Natura in quantum a Deo conditur, semper est bona, *xxxvii*, 409. Natura omnis in quantum natura est, bona est, *xxvii*, 381, 382; *xxviii*, 220, 222; *xxxix*, 251, 257; *xxxvii*, 388. etiam ea quae corrupti potest, *xxxix*, 253. Natura bonum opus Dei, *xxxvii*, 396. Natura omnis in modo bonae esse possent, si a Deo factae non essent, *iii*, 67. Natura omnes a Deo de nihilo factae sunt bonae; sed aliae alius potiores, *xxxvii*, 208. Natura omnes bonae, *iii*, 67. Natura in qua nullam sit bonum, esse non potest, *iv*, 37. Natura quae misera esse non potest, non inde

melior debet judicari, *iii*, 61. Natura omnis bonum est inquam, si corruptum non potest; parvum, si potest, *xxvii*, 402. Natura quae corruptum non potest, suum bonum est, *xxxix*, 253. Natura ordiis excellentioris, etiam corrupta, melior interdum inferiore, etiam incorrupta, *ibid.* 233. Nec corruptibilis esset natura, nisi aliquod esset bonum, *xxvii*, 402, 104. Natura corruptio malum ejus, *ibid.* 102. Natura in quantum natura est, bona est; in quantum vitiosa est, mala est, *ibid.* 403. Natura quolibet prius fuit bona, quam mala, *iii*, 30. Natura nulla ex se mala est, sed ex vicio, *ibid.* 63. Quantilibet vitium turpiter quaequeque natura, insulatio ejus semper est bona, *xxxvii*, 284. Natura mala bonum est, in quantum natura est, *ibid.* 440, 445.

Natura spiritalis creata quomodo administraretur, *v*, 440.

Natura rationalis solus Deus praestatur, *xxxviii*, 226. Natura humana quantum mutabilis, quantum non ad id quod conditum est, bona est, *xxxvii*, 276. Non est mala natura, quae sic facta est, ut posset non peccare si nollet, *v*, 522. Melior est natura quae omnino peccare nolit, *ibid.* 521. Naturam humanam Manichaeus detestabiliter vituperat, Pelagianus crudeliter laudat, *xxxvii*, 29, 86, 98. Natura quaeque terre postea, deliramentum Manichaeorum, *xxxvii*, 198, 213. Naturas peccorum ab officio veri Dei alienavit Manichaeus, *xxxvii*, 329. Naturas duas in homine admittebant Manichaei, *xxviii*, 76. Refelluntur, *ibid.* 79, 80, 85, 91. Natura duplex, boni generis est mali, unde ab aliquibus admissa, *xxxix*, 293. Naturas duas sive substantias, boni scilicet et mali, Manichaeus posuit, *xxxvii*, 230. Male eas posuit Manichaeus, *xxxix*, 227, 229, 295, 329. Naturarum harum duarum exploditur lignentum, *ibid.* 482, 315. De numero naturarum in phantasia Manichaei, *xxxvii*, 207. Quanta bona Manichaei ponant in natura mali, quanta mala in natura boni, *xxxix*, 268, 269. Absurda Manichaeorum de diversis naturis sententia, *xxxvii*, 531, 538. Manichaei error de natura humana, quam diversam a Catholico dogmate, et quam insanam, *xxxviii*, 107. Natura et vitium, *xvii*, 238.

Natura non est malum, *xxxvii*, 343. Natura humana non est malum, inest tamen ei aliquid mali, *xxxvii*, 238. Natura humana est quidem bonum, sed inest ei malum, *xxxviii*, 96, 103. Naturam qui dicit bonum non esse, bonum negat condidit creatorem; qui vero negat malum inesse ei, misericordem vitiatum laudat salvatorem, *ibid.* 144, 145, 146. Naturam humanam primum hominis peccato vitiatam negant Pelagiani, *ibid.* 290. Natura rationis primus facta capax et boni et mali, futura postmodum pro merito capax aut boni solus aut mali, *ibid.* 400. Natura in qua Adam inculpabilis factus, aliter debet considerari, aliter ista in qua jam nascitur, *xxxviii*, 548. Natura humana nunc non est sana, *xxxvii*, 261. Naturam humanam ruina Aedae totam esse collapsam inest ipsa humani generis miseria, *xxxviii*, 47. Natura sequebatur, peccato est postea corrupta, *xxxviii*, 486. Natura saltem in non baptizatis est vitata, *ibid.* 328. Natura humana jam est vitata, *xxxvii*, 249. Peccato vitata est corrupta, *xxxviii*, 497, 498. Quomodo peccato, cum peccatum substantiam non sit, vitari poterit, *ibid.* 498. Natura vitium est peccato originali, *ibid.* 496. Natura humana magnum bonum, sed magno malo mortis, *xxxvii*, 347, 348. Peccatum nisi in natura esse non potest, *ibid.* 267. Naturam per peccatum mutari potuisse ostenditur, *ibid.* 532. et de facto mutatum, *ibid.* 538. Natura primum temporum non mutabilis moribus vitata, *xxxvii*, 177. Nature status peccato hominis mutatus, *xxxvii*, 269. Natura non auctor diaboli, sed culpae, *xxxvii*, 228. Etsi Deus sit auctor naturae, in ea tamen potest esse malum originale, *xxxvii*, 230. Natura substantia etiam in peccatoribus mutabilis bona, *ibid.* 236. Natura humana mala est, sed non est malum, *xxxviii*, 136, 138, 148. Naturam humanam qui dicit esse malum, negare gratiam contempnit, non qui dicit esse malum, *ibid.* 136. Natura humana si malum esset, salvanda non esset, *ibid.* 135, 137, 137, 138, 139. Natura humana non solum sine vicio facta est, verumtamen cum pro vitium mala est, capax est boni, quo

bona sit, xxxvi, 276. Natura primi hominis prevaricatione violata, ad vitam non prolepit, xxxv, 162, 164, 166, 167, 169. Natura hominis, non mala creata, etiāsi fecerit in eo mala voluntate, ne suis viribus redire possit ad bonum, xxxviii, 430.

Natura nec sana est, nec sufficit sibi ad iustitiam, xxxixi, 487. Natura in tantum sana non est, in quantum id quod faciendum est, aut cecitate non videt, aut infirmitate non implet, xxxiv, 5. Natura tanquam sana defenditur a Pelagio, xxxixi, 542. Natura creatrix defenditur et praedicatur ab Augustino et Catholicis; natura peccatrix reprehenditur et arguitur, xxxvii, 417. Naturam conatur excusare Iulianus, *ibid.* 409, 410, 413. Naturam, cum primo malum egi, non ex necessario, sed ex possibili habuisse voluntatem malam, quomodo intelligi Iulianus, *ibid.* 412. Naturas peccare, sive a possibili sive a necessario, contra Iulianum ostenditur, *ibid.* 416. Natura propria voluntate violata, sine Dei gratia non potest sanari, xxxix, 11. Qui naturam contra gratiam defendit, causam Dei non agit, xxxvii, 312. Causam Dei melius agit, qui gratiam agnoscit, quam qui naturam defendat, xxxix, 520, 521. Naturae defensor, dum quasi sanam tuetur, excidit a lingua salvatore, xvii, 420. Natura humana, etiāsi in illa integritate in qua condita est permaneret, tanto modo se ipsam Creatore suo non adiuvante servaret, xl, 303. Natura non bene se habet facta, si a faciente recesserit, v, 52.

Nature possibilitas a Pelagio defensa, xl, 404, 408, 433. Gratia Dei adversatur, qui affirmat ad vitanda peccata et mandata facienda, sufficere posse naturam, xl, 393. Naturam Deus creavit; vitium sanat, xxxvii, 313, 335. Natura corruptio per peccatum, renovatur per Christum, xxxix, 368. Naturam indigere Redemptore, fassus est Caelestus apud Carthagenam, xxxv, 100, 191. Natura humana quomodo capax est iustificationis, *ibid.* 163. Falso queritur de natura sui genus humanum, xxxviii, 484. Natura non putetur gratia; aut ideò putetur, quia gratia concessa, xvii, 393,

394, 398, 399. Communis est omnis natura, non gratia, *ibid.* 393. Nemo est in genere humano, cui non dilectio, etsi non pro mutua charitate, pro ipsa tamen communis naturae societate debeat, xxxix, 412. Natura quodam ratione gratia Dei, xl, 403, 404.

Natura penalis, vindicta peccati, xxxix, 489. Primo homini quod erat parva natura nobis est, viii, 135. Deus naturam damnando, neque aut totum abstulit quod dederat, aut a sua peccate renovavit, iv, 289. Naturis bonis tantum mundus esset plenus, si nemo peccasset, vi, 39. Natura rationalis etiam misera, praestantior est irrationali vel insensibili, *ibid.* 61. Naturam usam an quisque dignoscere tenetur, ut distet a pecoribus, xxxiv, 367, 368. Naturam nostram minime dignoscimus, *ibid.* 371, 379, 373, 374, 375, 376. Natura hominis bifariam dicitur, xxxvii, 394; xxi, 461, 479. Natura pro membro quo ejusdem generis animinum natura propagatur, xxxvii, 334.

NAFRAGIUM, xxxi, 261. Nafragium passi sunt omnes amatores saeculi, et nudi omnes eiecerunt, x, 439.

NAUM quando prophetaverit non invenitur, iii, 476. Quod prophetavit, *ibid.* 477.

NAUTA qui perdidit quo tendat, quanto est in gubernanda navis agilior, tanto periculosius cum gubernat, viii, 439.

NAVIGATIOIS utilitates et incommoda, xl, 266.

NAVIGATOR Augustini frater, i, 114, 147. Libris in villa Cassiciaco scribendis interfuisset, *ibid.* 132. Navigius mortis Momicae, et ejus lucri interfuisset, xxi, 218. Navigii spiritalis instructio, xxxvii, 425. Navigius splenicus, i, 122.

NAVIS. Naves et in pelago et in portu periclitantur, x, 511. Omnes in navi sumus, alii operantur, alii portantur; simul tamen omnes et in tempestate periclitantur, et in portu salvantur, vii, 322; xi, 245. Navis jactata tempestate, xviii, 327. Jesus in navi, fides in corde, viii, 322; viii, 6. Naviga duo, populi duo, x, 302. Navium magnis hominum bouaque comitibus immobolem redditam, una muliercula zona traxit, ii,

480, 481. Naves, ecclesiae dicuntur, xi, 170, 245.

NAZAR ET dicebantur in Lege, qui ad tempus vultum habebant, vi, 412.

NAZARUS haereticus licet Dei Filium confitentur esse Christum, omnia tamen veteris Legis observant quae Christiani non observant carnaliter sed spiritaliter, xxvii, 220. A nonnullis Symmachiani appellati, xxxviii, 473; xxxix, 330. Nazareorum haeresis, xxxix, 106. Circumcisionem, salubratam, plerumque alia Legis praecipua observabant, xxxvii, 473. Circumcisionem addebant baptismo, xxxix, 330. Nazarei haereticus adhuc usque persistunt, xxxi, 426.

NAZARENUS, sic dictus est Christus. Vide JESUS, CHRISTUS.

NEBRIDIUS, xxxviii, 257, 260, 263, 264, 265, 270, 271, 274. Patria Carthaginiensis, xxv, 120. Augustino charissimus, adulescens valde bonus, et valde cautus, *ibid.* 69. Nebridius mirabilis animae, xxv, 148. Tota domus ejus per eum fit Christiana, *ibid.* 201. Nebridius Mediolanum venit, non ob aliud, nisi ut eum Augustino in sapientie studio viva, *ibid.* 130. Nebridius sub Verecundo Mediolanensi grammatico doctus, *ibid.* 181. Nebridius Augustinum ab astrologis consulens revocare nititur, *ibid.* 68, 69. Nebridius beate vite inquisitor ardens, *ibid.* 130. Nebridii argumentum contra Manicheos, *ibid.* 142. Nebridius errans aliquando circa incarnationis mysterium, postea fit Catholicus; Deo servit in perfecta castitate apud suos in Africa, *ibid.* 201. Nebridius oderat de questione magna responsionem brevem, xxxix, 241. Nebridius moritur haud nullo post Augustini baptismum; vivere creditur in sinu Abrahae, xxv, 201. Epistole ad Nebridium, *ibid.* 202. Augustini epistole Christum, Platonem, Plotinum Nebridio sonabant, xxxviii, 264. Victor Nebridii frater, *ibid.* 274.

NECESSARIUM unum, xviii, 366; xx, 327. Necessaria hic nulla homini, quia infirmus est, xviii, 490. Necessae desse servis suis aliquando Deus permittit, xiv, 253. Necessarium ad vitam defectus quod efficit in justis, ii, 27. Sufficientiam rerum necessariarum non indecenter sibi ac suis vult, quisquis

vult, nec amplius vult, xxxix, 473. Bona terrena sint ad necessitatibus usum, non ad charitatis affectum, xxi, 500. Necessarii et possibilis nominibus quid intelligitur, xxxvii, 412. Necessarii et possibilis distinctio, *ibid.* 383 ad 403.

NECESSITAS duplex, ii, 235, 236. Necessitas coelestis juxta astrologos, *ibid.* 217. Nec ad virtutem, nec ad vitam necessitate trahimur, quomodo, simul esse possunt, xxxvii, 247. Necessitas voluntatem non consumit, *ibid.* 249. Necessitas quaedam voluntatis, *ibid.* 241. Necessitas boni reperitur cum virtute voluntaria, *ibid.* 409. Necessitas premens in vitam, nulla in actu peccati, *ibid.* 37. Necessitas quaedam malum agendi, *ibid.* 401, 412. Necessitas penalis peccandi in diabolo, nec tamen excusatur a crimine, xxxviii, 387. Unde illi in diabolo peccandi necessitas, *ibid.* Necessitas agendi malum in nobis, quae non erit in homine, quando primo peccavit, *ibid.* 385. Homo sic conditus, ut necessitatem peccandi non haberet, non peccaret, si peccare nollet; cum etiam semper nolle vitare possit, *ibid.* 397. Necessitas vitii in praesenti vita, *ibid.* 412. Necessitas quaedam peccandi, xxxviii, 544; xxxiv, 8, 3; xxxvi, 278, 284. Hae necessitates, quae nihil nulla necessitate commisit, xxxvi, 278, 279. Sicut erit in praesenti non posse peccare, sic in pena est non posse recte agere, xxxvii, 143. Sunt etiam necessitate facta quaedam improbanda, quae nulla peccata essent, si non esset ista peccati hominis sed natura, xxxvii, 201, 392; vii, 451. Necessitates, cupiditates validae, vii, 404. Consuetudines male, *ibid.* 408. Necessitas consuetudine inducta, xli, 333. Necessitas consuetudinis secundum Pelagianos intelligenda in verbis Apostoli, xxxvii, 248. Pauli de se ipse dicitur, *Non quod volo facio bonum*, etc., veritas plus et verus ex doctoribus Catholicis, *ibid.* 401. Voces illae non Apostoli, sed hominis mala consuetudine praegravati esse, frustra dicunt Pelagianus, *ibid.* 402. Necessitas peccati in posteris Ade non sanatur, nisi per gra-

fiam, *ibid.* 407. Non omnis necessitas nocet libertati, *ii*, 235. Nec omnis pagani enim iuribus voluntatis, *xxxvii*, 523. Necessitas quaedam beata non auferens libertatem, *xxxvii*, 275. Necessitas voluntatis quaedam, et beata, *xxxvii*, 392. Non posse peccare si necessitas dicenda est, beatissima est ista omnino necessitas, *xxxvii*, 277. Necessitas virtutis sola in futuro vita, *xxxvii*, 412. Necessitate non premittit Deus, ut peccare non possit; neque tali necessitate premittit beati, sed ea fruentur, *xxxvii*, 277.

Necessitas omnis ferenda est, quam perpetrandam aliqua iniquitas, *ix*, 444. De necessitatibus liberatur humiles, *vii*, 403. Quoad necessitatibus erudit nos Deus, vult ut amplius illum diligamus, *ix*, 460. Necessitas dura moriendi, et id nolle quod necesse est, *vii*, 478. Necessitas, omnium actionum humanarum mater, *x*, 149. Necessitas dura presentis vite nescire cor alterius, inno et proprium, *vii*, 402.

NECESSITATIBUS temporales quare odienda, *vii*, 468. Haec non sunt in regno colorum, *ibid.* 169.

NEGROMANTIA, divinationis genus, *ii*, 358.

NEGLECTUS maior, *xxxviii*, 412. Forte idem ac Paganus ille qui in gratiam patrie suae Calamensis scripsit Augustino, et cui rescripsit Augustinus, *xxxix*, 137, 281.

NEGARE Christum factis, *xix*, 561. Negatio non tantum lingua est, sed et factis, *xvi*, 486. Negari Christum non Pagani tantum et Iudaei, sed quicumque male vivunt, *vii*, 489. Quanta vita est confiteri Christum, tanta mors est negare Christum, *xiv*, 142. Negare se esse Christianum, est Christum negare, *ibid.* 365. Negare se, *xviii*, 519; *xxi*, 176, 180.

NEGLECTENTE negatur sapientia, *xi*, 166.

NEGOTIATIO et in Graeca lingua ab actu dicitur, et in Latina a negotio otio, *ix*, 387. Negotiatio a peccatum sit, *ibid.* 385, 386. Negotiationis utilitates et incommoda, *xii*, 266.

NEGOTIATOR fratrid et perjurio obnoxius, *xxi*, 67. Venditum et emen-

tium claritatis et vilitatis vota perversa, *xxi*, 302. Negotiatori an liceat charius vendere quam emit, *ix*, 386. Negotiatori denens et damnosus, *xxii*, 347. Negotiator naufragus propter aurum perdit amicum, *xxi*, 261. Negotiatus sunt, qui sibi de operibus suis placeat, *ix*, 388.

NEGOTIUM otiosum Beatorum est laudare Deum, *xi*, 214; *xiii*, 8, 50, 51. Negotius hominum quaedam divinae iustitiae imago impressa est, *xxxviii*, 174.

NEPAT, *xvii*, 483.

NEMESIANSUS, puer martyr, *xx*, 509.

NEMESIANSUS a Tubulus, *xxxii*, 399, 395.

NEMROTUS gigas, *iii*, 307, 308; *vii*, 123.

NEAPOLIS, *xxxii*, 449.

NEOMENIA quid significant, *xxxviii*, 482. Neomenias in Lege mandatas non celebrat Christianus, quia Christus implevit illud propter quod praenuntiandum celebrabantur, *ibid.* Celebratio novae laudis novam creaturam praenuntiabat, *ibid.*

NEOPHYTORUM initia, *xxvi*, 58. Ut dies neophytorum distinguantur a ceteris, id est, ut octavus primo concilii, Ecclesiae consuetudo roboravit, *xxxviii*, 520. Sermones ad Neophyts, *xxii*, 189, 194, 203.

NEPTHALIAS interpretatur Dilatatio, *ix*, 299.

NEPTUNUS unde deus dicitur, *ii*, 339. Neptunum aquas maris esse valent, *ii*, 329. Neptuno mare tribuitur, *ii*, 178; *vii*, 333. In Neptuni simulacro usare adorabant Gentiles, *xi*, 347. Neptunus ignarus futuri, *ii*, 112. Neptuni servitia ministeria in extruenda Troja, *ibid.* Neptunus mendacium factum ab homine, *xi*, 47.

NEQUITIA mater omnium vitiorum, ex eo quod nequidquam sit, id est, ex eo quod nihil sit, veteribus dicta est, *ix*, 117, 136. Nequitia eorum maior est, qui odium in seipso veritatis, pro quibus crucifixus est Filius Dei, quam eorum qui crucifixum Filium Dei, *vii*, 174. Nequitia est mundum istum diligere, *xxvi*, 192.

NERO. Neronis luxuries et crudelitas, *ii*, 258. Primus est persecutus Chris-

tianus, *xxxii*, 106, 113. Nero Romanum incendit, volens videre quomodo Troja arserit, *xi*, 9. Neronem futurum antichristum nonnulli suspiciantur, *iv*, 115.

NERVI motuum corporis instrumenta, *i*, 389. Nervos vegetat mollioresque efficit dieticas calorque moderatis, *ibid.* In nervis corporum robor, *xxvii*, 464.

NESCIRE Deum aliquid, quo pacto intelligendum, *vii*, 117; *viii*, 22, 56.

NESCIRE Dei, est improbare, *xviii*, 507. Rectum est homini, ut quando nescit, dicat, nescio; ut quando scit, et dicit nescio, testis est contra se, *xviii*, 548. Nescire cor alterius dura necessitas, *vii*, 400. Multi nec se ipsos noverunt, *xi*, 411.

NESTORI error doctrinae Catholicae contraria, *xxvi*, 121, 122, 123.

NESTORIANI haeretici, *xxvii*, 293. *Vide notam (8) ejusdem voluminis*, p. 600. Eorum haeresis, *xxxvii*, 33.

NICENUM concilium, *xxx*, 106, 118, 128. Niceno concilio prohibuitur esse, ut in eadem sede duo essent episcopi, ignoravit Augustinus de Valentis, *xii*, 196. Niceno synodi fidem profitent imperatores, *ibid.* 142.

NICOMEDUS cum Stephano sepultus, et auctor ut hujus corpus inveniretur, *xxi*, 135.

NICOLAUS unus ex septem discipulis, a quo Nicolaus, *xxvii*, 219. Ejus haeresis, *ibid.*

NICOMEDES a Segerinis, *xxxii*, 400.

NINUS timoris, *xiii*, 20.

NIGRIDES mathematicus, unde figulus appellatus est, *ii*, 219.

NIGRUM ad Hylen pertinere dicitur Manichaei, *xxviii*, 531.

NILUM omnino est, quod nulla substantia est, *ix*, 314. De nihilo Deus se fecit, quia non de se ipso fecit, *xxxvii*, 365, 366. Tandiu hono aliquid est, quando illi haeret, a quo factus est, recedens ab illo, nihil est, *ix*, 314. Qui desierit eum a quo factus est, et inclinatur in nihilum, in hoc peccato tenebitur, *vii*, 184. Nihil censetur, quod ad alterius comparationem perexiguit est, *ix*, 234. Nihil et tenebræ, non idem, *xxxvii*, 382.

NILUS fluvius, qui in Scriptura Geon, *v*, 415; *xxxvii*, 464. Apud cataclita Nilus, aquarum prouentium strepitus, accolae aurium desunt, *xxxvii*, 283. Nilus certo tempore per plana Aegypti restagnat, alio tempore ad ripas suas redit, *v*, 317, 318.

NIMIS diu sicut in consuetudine sermonis Latini quod est plus quam debet, *ix*, 279, 293. Nimis pro valde, *ibid.* 392. Ne quid nimis, laudatum a Graecis et Latinis proverbium, *ibid.* 392. Hoc primum in vita utile, ut ne quid nimis, *ex Terentio*, *i*, 138. Nimium sapius incommodius est quam parum, *ibid.*

NINIAS, Nini ex Semiramide filius, quarts rex Assyriorum, *iii*, 432, 433.

NINIVE a quo adificata, *iii*, 288. Quomodo conciliatur quod codices Hebraei Niniven post triduum, Septuaginta vero post quadraginta dies diversimodo evertebam, *iii*, 505. Ninive post predicationem Joaze eversa est in malo, adificata in bono, *viii*, 448, 449. Eversa per penitentiam, *xxi*, 418. Ninive figura Ecclesiae, *iii*, 506. Ninive civitas magna ad quam Jonas, praedicator ejus subversionis matabatur, figuram totius mundi gestabat, qui idololatris et fabricatoribus multos ardebat, *xxxii*, 207.

NINIVITAE ad quo missus est redarguendus Jonas propheta, apud penitentiam iram Dei placeverunt et misericordiam meruerunt, *xxii*, 38.

NINUS Beli filius, conditor Ninivae civitatis magna, secundus rex Assyriorum, *iii*, 432, 433. Primus intulit bella finitimis, *ii*, 172. Universam Asiam subegit tenebatur, *iii*, 432. Quo tempore Asiam subegit, *ibid.* 461. Nini cupiditas, *ii*, 172.

NIVEX nigram esse dicebat Anaxagoras, *xxxvii*, 247. Vestis Christi in monte fulgens sicut nix, quod significabat, *xxii*, 35. Nix sicut lana, praedestinat alluere frigidi, *ibid.* 34, 35.

NOBILES a peccando, sicut. De timore dederunt, *xiii*, 70. Christi gratia etiam ad nobiles pervenit, *xi*, 152. Multi ex nobilibus elegerunt paupertatem in saeculo, nobilitatem in Christo, *xiii*, 78. Nobilitum conversio, majoris habitae

causa est Ecclesie, xxv, 177, 178. Nobilitas ortus superbia reprimitor, xx, 533.

NOBILITAS et secundum Deum, et secundum hoc seculum, v, 321. Nobilitatis nomine superbus plus tenet diabolum, xvi, 478.

NOBILITAS volupus, xli, 423.

NOCEDE voluntas potest esse a suo quoque animo, non autem potestas nisi a Deo, v, 406. Nocendi voluntas a malo est, potestas nominis a Deo, vii, 371, 372, 429, 439; xi, 20, 177. Nocendi potestas occulta Dei dispensatione in alium permittitur ad peccatum, in alium ad probationem, in alium ad coronam, vii, 371. Nocetur inde et, unde nocere quisque conatur, viii, 14. Nocetur duobus modis, ad faciendum miserum, ad deserendo miserum, xi, 9. Nocere piis non valent potentes seculi, xvii, 371. Homo malus nihil vere nocet, sed prodest, xviii, 441; xxi, 23. Deo nocente nemo tibi nocet, quo permittente emendaris, non evertitur, x, 461. Iusto qui nocet, non ei vere nocet, sed sibi, xli, 461. Nemo malus non sibi prius nocet, viii, 15; xi, 10. Ut malitia tua alteri non nocent, fieri potes; ut autem tibi non nocent, fieri non potest, viii, 15. Anime tantum non nocet dilector iniquitatis, viii, 230. Deus nulli nocet, sed criminibus peccatorum suorum unusquisque constringitur, *ibid.* 235. Nocens humilis esse non potest, superbus non potest esse innocens, xxi, 336.

NOCTURNUM quod vocant, genus sacrificii et superstitionis, xxvii, 173.

NOCTURNUS deus genitricis nospicue enimorum prefatus, xi, 176.

NOE propheta merito dici potest, iii, 493. Noe facta omnia fuerunt prophetica, *ibid.* 284. In ara Noe reprobus unus inventus est, xxxix, 88. Ara Noe Ecclesiam designat, xi, 182. Noe cum suis per aquam et lignum liberatus, familia Christi per baptismum crucis passione signata, xxviii, 327. Noe significat rectores Ecclesie, xii, 213. Noe inebriatus et nudatus, figura Christi, xxviii, 334, 336. Noe figura Domini passivus, v, 92. Ea filius Noe hi tantum commemorantur in Scriptura, qui gentes fecerunt, iii, 291. Reprehensio-

digiores qui nunc Christo edificante Ecclesiam non convertuntur, quam qui olim Noe edificante arcam, xxi, 414. Noe, Daniel et Job, quos significant, xxvii, 199.

NOEMA, filia Lamech, Voluptas interpretatur, iii, 264.

NOEMA, xxx, 390.

NOETUS a quo Noetiani heretici, xxvii, 226.

NOETIANI heretici dicebant Christum eundem ipsum esse Patrem et Spiritum sanctum, xxvii, 226.

NOIA a Barbaris oppugnata, xxvi, 621. et vastata, ii, 21. Pelagi errori in Noia urbe quanta pertinacia quidam adhaerent, xi, 498.

NOIEX quasi notamen dictum est, v, 129. Nomen non propter se nomen est, sed propter id quod significat, vii, 206. Nomina rebus, ut cuique placuit, imposita sunt, i, 386. Nomen imponere rebus, altissime sapientie indicium, xxxvii, 305. Cum de re constat, non est de nomine laborandum, xxxii, 358. Nomen nihil prodest, tibi res non est, xvi, 496.

Nomen Dei quale, xi, 40, 41. Quomodo ad captum hominum temperatum, *ibid.* 189. Nomen Dei qua ratione sanctificetur, *ibid.* 95, 96. Quomodo sanctificetur in electis, xxxv, 491. Cognitione nominis Dei, vii, 206. Nomen Dei si queris, querit ad ipse tuum; nomen Dei si neglexeris, delet et ipse tuum, x, 338, 339. Si sibi vult prodesse nomen Domini, recedat ab iniquitate, qui invocant nomen Domini, xx, 107. Nomen Domini in vanum accipere, xvii, 223, 224. Nomen Christi, fama ejus est; parvum nomen erat, magnum factum est, x, 488.

NOX, seu particula negans addita non mutat predicamentum, x, 339. Non omnia, etc., que non in specie, sed in injuria privatione sciuntur, quodammodo mensiendae sciuntur, iii, 72.

NOSSO pro facere, xi, 422. Nocendi homines duplex ratio, unde et in eos diversimode afflicti, iii, 152.

NOSTRUM nihil nisi peccatum quod habemus, xix, 498.

NOTARIUS, iv, 490. Notarius qui dic-

tata notis excipit aut scribit, xi, 276. Notarii Ecclesie, xli, 193. Notarius et tribunus, xxxix, 455; xli, 96. Notariorum Latini sermonis penuria in Palaestina, xi, 978.

NOTARIA vel notoria Donatistarum, xxxiii, 44, 45, 136; xxxix, 459, 464, 491, 493.

NOTITIA paritur a cognoscendo et cognito, xxx, 428. Notitia rei alia in ipsa re, alia in ipsa veritate altera, xxx, 429. Notitia Dei alia est, et alia hominis, viii, 421. Notus Deus non est, nisi in Judaeo, ix, 505. Notitia Dei plenissima, verissima, felicissima is est, quibus hoc est Deum habere, quod nosse, xi, 521. Notus Christi, qui, x, 237.

NOVA, CIVITAS, xxxi, 340.

NOVAELIA, homo malus, xvii, 441; xviii, 246. Novaelia acuta superflua amputans, viii, 458.

NOVATIANSI, xxxii, 338, 337; xxxiii, 253. Rebatizabant, xxxi, 294. Novatianus quidam dicebat Petrum non fuisse baptizatum, xli, 412, et Apostolos pro baptizato penitentiam desisse, *ibid.* 415. Novatianorum haeresis damnans secundas nuptias, xxvi, 839.

NOVATUS heresiarcha, xxvii, 194.

NOVATUS episcopus, xli, 290, 291, 292, 293.

NOVATUS episcopus, forte Silifensis, xxxix, 126.

NOVATUS a Thamagade, xxxi, 393.

NOVELLARE, xxvii, 137.

NOVELLIUS Tyssicensis, xxxiii, 133.

NOVENDIAL. Novem dies luctus in funere Paganorum, vi, 206. Prohibenda hujus numeri dierum consuetudo Christianis, vi, 206.

NOVERARIUS numerus imperfectus, vii, 248.

NOVITATUS appellat periculosus, xxvii, 569. Novituti quomodo vetustus cessit, xxvii, 424.

NOVUM nihil sub sole quo sensu dicitur, iii, 82. Novi homines instauratio, in crucis Domini designatur, xli, 122. Parturit vetus homo, sed nascitur novus homo, viii, 253. Novi semper esse debemus, xli, 187. Nova vita in fide nunc inchoatur, et spe geritur, sed non erit perfecta nisi resurrectione, xxxviii, 514. Novus homo, novum canonicum,

Novum Testamentum, ad unum regnum pertinent, xvii, 458.

NOVITATE et antiqua, que, xii, 308.

NOVUM seu Novum Ecclesia Carthagine, xvii, 295; xxxiii, 72.

NOX quid sit, v, 173, 174. Nox diei servit, non dies nocti, xi, 381. Quod quid facis ex prospecto Dei, non propter emolumentum carnis fiat, ne dies serviat nocti, *ibid.* Nox media dicitur intempestas, quia inopportuna est actionibus vigilantium, xi, 527. *Vide Dies.* Nox in qua nemo potest operari, que, xv, 487. Nox iniquitas lupus seculi, vii, 143; xvii, 208. Nox designat adversitatem, vii, 114; x, 339; xii, 223, 218, 419. tribulationem, xvii, 478. tempus hujus vite, viii, 388; x, 7; xi, 20; xii, 316, 317. carnem et carnales, vii, 270. humilitatem mortaliatatis, viii, 431. ignorantiam, x, 318. Judam et Judaeos, viii, 270. Quando non vides cor meum et non video cor tuum, non est, xi, 19.

NOXIA sunt multa que non sunt mala, xxviii, 411.

NUBERE. Et qui continentiam vovit, morem dicere non licet, elino ut facit Christianum, xvii, 393. *Vide Mactura.* Nubere post continentiam votum, damnabile est, x, 144. Non tamen damnanda taes nuptiae, xxvi, 345. Ne rescindendo, *ibid.* 347. Virgines quas penitet professionis, melius nubent, quam urentur, *ibid.* 312. Lipsus a sancto proposito malus, nuptias tamen lapsurum homo, *ibid.* 347. In eos qui lapsurum a sancto proposito nuptias adulteria esse dicunt, *ibid.* 346. Saetimonialis si nupsit, Christi adultera deputabitur, x, 143, 144. In tradenda nuptia filia, matris voluntatem omnibus natura praeposit, nisi ea sit aetate puella, quae jure liceat sibi eligi ipsa quod velit, *Vide Nuptiae*, xli, 381.

NUBUS nihil sub sole, v, 143. Nubes quod dicitur, iii, 82. Novi homines instauratio, in crucis Domini designatur, xli, 122. Parturit vetus homo, sed nascitur novus homo, viii, 253. Novi semper esse debemus, xli, 187. Nova vita in fide nunc inchoatur, et spe geritur, sed non erit perfecta nisi resurrectione, xxxviii, 514. Novus homo, novum canonicum,

Novum Testamentum, ad unum regnum pertinent, xvii, 458.

ix, 5; xi, 409; xxv, 379. Nubes sacramenta et figure, xii, 512. Nubes Scriptura sacra, vii, 230; xxvii, 455. In columna nubis Christus prefiguratus, x, 404.

NEDUITATEM suam non advertebat primi parentes, nisi post peccatum, v, 553. Nuditatis post peccatum pudet, non ante, ix, 274. Nuditatis non erubesceret, siniquibus non precessisset, xviii, 606; xiv, 45. Quare primos parentes non pudebat nuditatis sue ante peccatum, iij, 495; v, 516. Cur primi parentes post peccatum tegerent nuditatem, xxxv, 456. Nuditatis pudor cum omni homine nascitur, xxxv, 423.

NEGUS majorum, negotia vocantur, xxv, 15.

NUMA POMPEIUS successor Romuli, ii, 84, 149; iii, 467; xxxix, 525. Ad tuendam Romam, diis Trojanis alios adhibuit, vi, 124. Alter atque antea deos colendos Romanis instituit, xxxix, 562. Romanorum sacrorum institutor fuit, ii, 357. Libri eius senatus edicto combusti, ne sacerdotum causae innotesceret, *ibid.* 353, 357, 368. Numa Pompilius libella mystice ad secreta demonum pervenit, *ibid.* 357, 358. Urbis regenda quasdam leges condidit, *ibid.* 81. In deos referri non meruit, licet eorum cultor, iij, 467.

NUMANTIA urbs Hispanie Tartarocensis, ii, 150. Romanorum fedus cum Numantinis, infansum, ii, 150.

NUMERATA dea docet numerare, ii, 182.

NUMERUS. Quiddam quod potest, numeris potest, i, 208. Numerus efficientis non insunt seminum rerum, v, 310, 314, 314. Et rebus omnibus etiam infinis, xxvii, 323. Numerus cuique rei impressus sapientia se ipsa commostrar, *ibid.* 340. In sapientia et ex sapientia numerus est, in numero et ex numero sapientia, *ibid.* 333. De numeris spiritalibus et aeternis, i, 502. Numerorum ratio immutabilis, xxvii, 323, 331, 362. Numeri infiniti, iij, 93. Numero numerantur quaequeque numerantur, ipsum numerum quis numerat? xii, 507. Numerorum infinitus non est Deo incomprehensibilis, ii, 93. Numerus sine numero, viii, 153. Numeri infinitum est

ab uno, et finis in nullo, xxxix, 333. Cur ab uno ad Deum progressus, et inde ad unum reditus numerandi fuit, i, 347. Etsi numerus intelligibilis infinite tractat, non tamen infinite minuitur; contra numerus sensibilis, xxxviii, 298. Numerus et super numerum, xvii, 309; xx, 293. Supernumerarii, qui, xii, 305. Numerorum excessio, i, 303. Numerorum progressio in carnis voluptate, iv, 384. De numeris fusc et egressis, i, 345, 471; xxvii, 330. Numerus singularis pro plurali, xi, 277. Numerus singularis pro plurali, *ibid.* 275. In numeris summa solida utitur Scriptura, vi, 297. Et nomine totius, maximam partem plerumque significat, xii, 274. Numerorum erroris articulos quod excedit, Scripturae moris est non computare, xviii, 134. Imperfecti, perfecti, et plus quam perfecti numeri, quinam appellatur, v, 257. Numeri in Scripturis sacratissimi et mysteriorum plenissimi, vi, 194.

Numeri varii mystice explicantur, viii, 411. Numerus quadragesima est annorum quatuor partes terre indicat, xxiii, 175. Numerus iste mystice in Adam reperitur, *ibid.* Mystica expositio ternarii et quaternarii, xx, 308. Numerus ternarius ad animum pertinet, quaternarius ad corpus, vii, 153, 154. Numerus ternarius in multis sacris numeris maxime excellit, i, xxviii, 520. Numerus quaternarius et vicenarius, vi, 427. In quaternario numero est insigne temporarium; xx, 309. Numerus quinquarius commendatur in Veteri Testamento, vii, 426. In quinario numero intelligitur populus Judaeorum sub lege positus, viii, 411. Intelligitur continentia quaequeque numerum. Quinque virgines, omnes animas intratas in regnum colorum designat, xiii, 15, 16. Numero quinario et denario Lex prefiguratur, xvii, 434. Expositio mystica septenarii, xviii, 337, 631; xv, 280, 290. Quid septenarius significet, x, 367; xii, 82. Numero septenario universis saepe significatur, xxxviii, 504. Perfectus figuratur, xviii, 407, 511. Spiritus sanctus commendatur, xx, 280, 297. Numero septenario creatura figuratur, xxxviii, 516; xx, 309. Quid octonarius significet, vii,

152. Numerus octavus resurrectione significat, xxxviii, 511. Expositio mystica denarii, xviii, 133, 136; xx, 297, 308, 418. Numeri denarii mysterium, xviii, 407. Numerus denarius totam sapientiam significat, xx, 372. Eternitatem significat, xiii, 83. Legem exprimit, *ibid.* 84. Perfectio bealitudinis nostrae in denario, quia redit ad primum, xxxviii, 516. Septenarius numerus, decarius, duodecarius, et quicunque alii numeris saepe pro universo tempore ponuntur, v, 45. Expositio mystica undenarii, xviii, 136, 407. Duodenarii, viii, 414. Numerus duodecarius secretissimus, xi, 133, 384. Numerus quindenarius concordiam significat datum Testamentorum, x, 290; xii, 82. Numerus septimus decimus quid significet, viii, 413. In numero decimo septimo sacramentum mirabile reperitur, xxxviii, 519. Numerus decimus octavus quid significat, vi, 587. Quid viciesimus quintus, xv, 283. Expositio mystica quadragenarii, xviii, 435; xx, 78, 307, 308, 372. Numero quinquagenario vita praesens, quinquagenario futura, figuratur, xxxviii, 515, 516. Numerus quadragenarius indicat integritatem saeculorum, x, 426. Temporem in hoc mundo colobationem commendat, xiii, 93. Expositio mystica quinquagenarii, xx, 307, 308, 310. Dies quinquagesimus non tantum in Evangelio, sed et in veteribus libris commendatur, xxxviii, 516. Numerus quinquagenarius magne significationis est, xiii, 82. Bestiam aeternitatem demonstrat, xi, 312. Numeri quinquagenarii figura, xx, 98. Numeri LXXVII significatus, xviii, 435, 408. Numerus centum quinquaginta, et numerus quidecim sacrasus, x, 290. Numerorum expositio mystica et numeri CLIII piscium, xx, 296. Numerus piscium post resurrectionem numerus ascensionis alios omnes captorum quid signat, xviii, 58. Mille propter suam perfectionem alios omnes numerus complectitur, xi, 192.

NUMIDI, xxxii, 622.

NUMIDA hereticus schismatis Donatistarum auctor, xviii, 39.

NUMIDA, vii, 301; xxxii, 526. Numidia sita, xxxii, 276. Pingues campos habet et frumentarios, sed sine olivis et nemoribus, xviii, 39. Numidia con-

sulari exortus est furor Donatistarum, xviii, 39; xxxvii, 7. Numidia consulari excepta, in ceteris Africae provinciis Donatistae Catholicorum exprocorum numero superant, xxxix, 463.

NUMIDUS episcopus, xi, 339, 424. NUMIDA quae corporibus praesidebant, adorabant Gentiles, non ipsa corpora, xi, 247. *Vide Dri.* Abalides inter numina, xxxviii, 294.

NUMITOR avus Romuli rex in Latium, iij, 460. Ab Amulio fratre Albo pulvis, ii, 131. Numitoris primo anno condita est Roma, iij, 460.

NUMTRONUS unco tractus, sparsis visceribus lateritii, ii, 137.

NUMMATIUS, advocatus pro Restituto episcopo Donatistae contra Maximianum lecutus est, xiii, 337. Agebat ut Primitiani communioni Mibresitana Ecclesia traderetur, xxxii, 464.

NUMMUS Dei honor est, xvii, 247. Nummum suum, imaginem scilicet suam a nobis Deus furit, xi, 63.

NUMMENARIUS diaconus Donatistarum, xxxii, 407, 408, 409. A Sylvano Girsenti degradatus, xxxvii, 435, et excommunicatus, *ibid.* 483. Apod Zenophilum Lucille nummenus patefecit, xxxiii, 208.

NUMMUS EXCEPTOR, xxxii, 408.

NUMTIA, xxxv, 195, 196, 351. Numtes defendenda, *ibid.* 369. Numtes damnant Adamiani, xxvii, 225; xxx, 21. Tuliani, xviii, 224. Manichaei, xxxvii, 352, 353. Quare damnant Manichaei non quam concubium, xxix, 157. Et nichil, xxvii, 224; xxxix, 437. Et 322, 333. Numtis nulle damnanda, xxix, 348. In eos qui ab Apostolo damnatas nuptias calumniantur, *ibid.* 294, 295, 297. Nuptiae non damnantur a Catholicis, xxxix, 236; xxxv, 372. Nuptiarum demonstratores esse qui peccatum originalem asserunt, Pelagianorum calumnia, xxxvii, 185. Nuptias non a Deo institutas dici, calumnia Juliani, xxxix, 411. Nuptiae a Deo insitulae, xv, 39, 40; xxxix, 427, 428, et quando, *ibid.* 412. Nuptiae etiam quae tunc aguntur, a Deo instituta, xxxix, 277, 278. Nuptiae a Deo benedictae et bonae, xxxvi, 346. Nuptiarum benedictio quare ante peccatum data, iij, 204. Benedictio a Deo

collata hominibus ut multiplicarentur, qui sublata est peccato, xxxiv, 245.
 Nuptie essent, etiamsi nemo peccasset, *ibid.* 181, 193; xxxvi, 227. Usus concubentium naturalis, idemque inculpabilis in paradiso esse potuisset, etiamsi nemo peccasset, xxxvi, 334.
 Nuptie ante peccatum longe alie fuissent, quam sunt nunc, xxxvi, 181.
 Nuptias cum libidine pudenda admittit Iulianus in paradiso, xxxvi, 374. Concupiscentia non fuisset in nuptiis in paradiso, *ibid.* 221. Excepta libidine nuptie tales fuissent ante peccatum quales nunc sunt, xxxv, 291. Fuissent sine libidine, aut saltem sine pudenda libidine, si non esset peccatum, xxx, 33; xxxvi, 345, 356. Nuptie quomodo nunc alie post peccatum, xxxiv, 277. Nuptie jam non sine libidine, xxxvii, 156, 157.
 Nuptie etsi jam non possunt esse sine malo concupiscentie, non ideo male, xxxvi, 298. Nuptie non sunt malum, xxxvi, 179. Non sunt peccatum, xxxv, 269. Nuptie bonae, sed mala concupiscentie, xxxv, 221. Nuptie non male, nec bono bene utuntur, sed malo, xxxv, 225. Non servant diabolo per libidinem, qui filiorum procreandum causa utitur conjugum corpore, ut generetur regenerandis, xxxvii, 236. Etsi non sint sine libidine, non propterea ipse damnantur nuptie, aut libido desinit esse morbus, xxxv, 288. Nuptialis concubitus per se ipsam est bonus, nec est peccatum, xxxvi, 184. Nuptiarum opus bonum est, etiam in impiis, xxxv, 272. Nuptie bonae et honorabiles, v, 453; xxxv, 281. Quatenus bonae, xxxv, 268. Nuptiarum bona, xxxv, 225. Nuptialia bona que et qualiter diligenda, xxxv, 209. Nuptiarum bonum quid distat a concupiscentia malo, xxxv, 109. Nuptiarum tria bona, xxxv, 231, 357. Proles, pudicitia, sacramentum, xxxv, 183. Proles, fides, sacramentum, xxxv, 279. 260. Bonum nuptiale, procreatio filiorum, *ibid.* 149.
 Nuptie celebrantur propter filios habendos, xv, 23. Nuptis nuptialiter uti, ille est, qui in causa generandi, *ibid.* 260. Filiorum procreatio, prima et naturalis et legitima causa nuptiarum,

ibid. 280, 410. Concubitus causa propagandi, non vitium sed officium est, xxxix, 233. Nuptie honorabiles, et ab omni nova libidine immunes, si ea lege utuntur intentione propagandis, xxxvii, 508. Nuptiarum lex honesta et utilis ut ordinata propagatione nascentur liberi, *ibid.* 348. Nuptiarum fructus, boni, xxxv, 236. Ordinata filiorum susceptio, xxxv, 227. Sola libidinis conceptum aut partum non intendunt in usu nuptiarum, xxxv, 243, 244. Nuptiarum bono naturali quam male utuntur, *ibid.* 195. Et illud in peccatum convertunt, *ibid.* Nuptiarum bonum infideles in malum convertunt, fideles in usum justitie, xxxv, 272. Nuptiarum opus est bonum; non tamen stupra aut adulteria facienda, ut gignantur filii, *ibid.* 273, 274. Nuptie qui differant ab adulteriis, xxxvi, 225. Nuptiarum bonum malo originali non potest accensari, nec adulteriorum malum bono naturali excusari, xxxvi, 193.
 Nuptiarum bonum pudicitia conjugalitatis, xxxv, 179. Etiam in nuptiis libido culpabilis, xxxv, 323. Apostolus tribulatio in conjugio de qua dicit Augustinus, quoniam sit, xxvi, 294. Nuptiarum bonum modicis concupiscentiam, non extinguat, xl, 529. Nuptie fidelium concupiscentiam carnis in usum justitie convertunt, xxxvi, 195. Nuptie olim Legis obsequium, nunc infirmitatis remedium, et humanitatis solutum, xxxv, 345. Nuptie que sanis poterant esse officium, sunt aegrotis remedium, v, 453. Nuptie infirmitati incontinentie provident, xxxv, 203.
 Nuptiarum sacramentum, xxxv, 201. Nuptiarum sacramentum ne se parati, nec adulteriis amittunt, *ibid.* 202, 209. Ad nuptias Dominus venit, ut conjugialis castitatis firmaretur, et ostenderetur sacramentum nuptiarum, xv, 40.
 Nuptiarum laus ex Pelagianis, xxxv, 89. In nuptiarum laude que Pelagianorum intentio, *ibid.* 48. Nuptie quatenus laudanda, *ibid.* 41. Nuptie sic laudanda, ut ad eorum vituperationem non pertineat, quod omnes homines peccato originali nascuntur obnoxii, *ibid.* 87. Quæstio de hac re Augustinum inter et

Julianum agitata, ad fundamenta fidei pertinet, *ibid.* Nuptie natura sua et institutione non sunt causa peccati, xxxv, 264. Ex homis conjugii non est ortum peccatum, *ibid.* 212, 213. In nuptiis quid ad Deum, quid ad hominem pertinet, xxxv, 348. Ex Deo est quiddam est in nuptiis, præter concupiscentiam et delictum, xxxix, 241. Nuptiarum laus velut in nomine laudavi Jovinianus, an sit communis libidini, xxxv, 346.
 Nuptias minimum non negavit, sed peccatum non laudavi Jovinianus, xxxiv, 241. Nuptias virginitati sævæ conparat Jovinianus, xxxiii, 399; xxxiv, 407; xxxvii, 281. Nuptie honeste, melior virginitas, xxix, 457. Nuptis virginitas jure divino anteponiatur, xxvi, 284. Nuptis virginitas ita præferatur, ut non nuptie damnetur, *ibid.* 295. Nuptie Christianæ Catholicæ, etiam non univire, vestalibus et hæreticis virginitas anteponeunda, xxxiv, 196. Nuptias etiam corpore sanctas esse, licet minus quam inuptas, xxv, 341. Nuptiarum jure misceri fornicis officium fuit olim sanctis viris, non libidinibus, *ibid.* 268. Descenderunt ad nuptias gradu pietatis, in quas nunc ascenderunt gradu honestatis, *ibid.* 267. Sævæ fornicatae tempore Legis non concupiscentia, sed obedientia compellente inebant, *ibid.* 342. Ut antiqui plures habebent uxores, v, non concupiscentia carnis in causa fuit, sed providentia generationis, *ibid.* 34, 43. Forum plures uxores significaverunt plures Ecclesias subditas uni viro Christo, *ibid.* 267, 268. Sacramentum nuptiarum nunc ad unum virum et ad unum uxorem redactum, *ibid.* 269.
 Antiquorum prophetarum pernicitas, *ibid.* 268. Anliqui de suis nuptiis filios propter Christum querebant, *ibid.* 271. Nubentes hujus temporis non confentendi iudicantibus sanctis primi temporis, *ibid.* 267. Nuptie olim etiam continentibus completenda fuerunt, hæc tempore filiorum causæ ita tantum eligenda que se continerent non possunt, *ibid.* 251, 259, 263, 267, 409. Hoc tempus non habet jam nuptiarum necessitatem, xxxiv, 208.
 Nuptiale vinculum, etiamsi non subsequatur procreatio filiorum ex nuptiis, non solvitur nisi conjugis morte, xxxv,

279. Nefas esse repudio discedentem alteri nubere, dum vir ejus vivit, *ibid.* 279. Nec filiorum generandum causa licet alteram ducere, dimissa adulara, *ibid.* 408. Nuptiale fidei separatione conjugum non sit irritum, *ibid.* 253, 255. In ea quo obiectatur incommoda, si dimissa adullera uxore, non licet aliam ducere, *ibid.* 414. Nubere alteri non autem si a fornicante discesserit, sentiebatur Pollentius, xxv, 389. Refellitur, xxvi, 399. Pollentii sententia, mulieri ab adultero discedenti nuptias cum alio non esse precepto vetitas, sed tantum propter obprobrium vitandis, xxvi, 372. An vir dimissa adullera dicens alteram adhibere habendus sit, ita in divinis textibus obscurem est, ut venialiter illi quisque fallatur, *ibid.* 81. Virgo que nesciens nupsit alieno viro, an censenda sit adullera, *ibid.* 51. Nones recitarii adullere uxori, non potest alteri nubere, *ibid.* 405. Precepti Apostoli ut inupta maneat, etiam que ab adultero discedit, *ibid.* 373.
 Nuptias secundas quidam hæretici damnantur, *et.* 347; xxxi, 419. Non admittunt Cathari, xxvii, 226. Nuptias secundas tanquam stupra damnantur Catharibus, xxvii, 224. Tertulliana, *ibid.* 249. Nuptie secundæ a Cataphrygibus, Novatianis et a Tertulliano damnatæ, ab Apostolo concessæ, xxvi, 339. Nuptie viduitatis professione non damnantur, *ibid.* 339. Nuptias secundas licitas esse monstravit Deus, xxxv, 426. Nuptie et secundæ et prima hoc tempore nisi incontinentia sit impedimento, continentendæ, xxvi, 344.
 Nuptie anime sancte in celo, xxvi, 218. Nuptie filii regis, xxvii, 474. Nuptie non erunt in seculo futuro, quare, xxxv, 374. *Vide NUBERE, CONCUPISCENTIA, LIBIDO, MARRITAGIUM, NUPTIAS septem diebus celebrantur, v, 159, 160. Totus liber Cantici Canticozum est quasi carmen nuptiarum, quomodo dicitur Epithalamium, sed cubilis sancti, cubilis casti, xxvi, 196.*
 NUPTIALIS die, *et.* 296.
 NUPTIALIS vestis, *ibid.* 478.
 NUCES syningoe, Ecclesia, viii, 294.

NOTANT aliquando iusti, cum vident
impios florere et abundare, xii, 75.
NYCTICORAX figura Christi, xi, 31.

et predicatorem, *ibid.* 30, 31.
NYMPHIDUS episcopus, xxxv, 103,
120.

O

OBEDIENTIA, v, 439. Magna virtus
rationalis creatura sub Creatore consti-
tuta, iii, 141. Sola virtus omni crea-
tura rationali aequali sub Dei potestate,
v, 413. Obediencia virtus tanquam ra-
dicalis ac matrix et plane generalis,
xxv, 280. Obediencia mater omnium
virtutum, *ibid.* 278. Mater custoque
virtutum, iii, 189. Omnium origo ma-
terque virtutum, xxxix, 347. Nihil tam
expecti anime, quam obedire, ix, 394.
Obediencia in omni rationali creatura,
omnis iustitie origo atque perfectio,
ibid. 417, 418. Pietas obediencia qua
una colitur Deus, xxxvii, 366.

Obediencia prestantia, iii, 100. Obedi-
encia laus quanta sit, demonstrat vir-
tus que poluit aliene inobedienciae po-
enam superare, v, 439.

Obediencia homini vehementer a Deo
commendata, xxxvii, 366. Obediencia
bonum quantum sit demonstravit Deus,
cum prohibuit ab arboris hona, ix, 404.
Præceptum prohibens erat homini ne-
cessarium, ut ei promoveret Dominum
suum virtus esset ipsa obediencia, v,
414, 416, 417, 420. Obedienciam exi-
gential Deus, non propter dominatum, sed
propter servientis utilitatem, xxxvii,
366. Sola obediencia tenet palmam, sola
inobediencia invenit poenam, ix, 404.
Obediat superiori se, qui sibi vult subijci
quod est inferius se, xtr, 431. Venit de
pena peccati, ut homo adversus se ip-
sum divideretur, qui mi subditus esse
noluit, ix, 394. Per obedienciam man-
datorum ad occulta sapientie pervenit,
xtr, 491. Custodienda est obediencia
ut percipiat sapientia, et precepta sa-
pientia non est descenda obediencia,
ibid. Nemo antequam habeat humilita-
tem obedienciam, vult ad altitudinem
sapientie pervenire, *ibid.* Obediencia

non nisi humilium esse potest, iii, 158.
Primas partes obediencie retinere, xxi,
8. Dura jubet avaritia, et obediret qui-
levia Deus, et non obediret ei, xli, 145.
In ea re sola filius non debet obedire
patris suo, si aliqui jussit contra Deum,
ix, 367. Obediencia domini et potesta-
tilibus omnibus etiam improbis exhiben-
da, xli, 243 et seq. Obedire regibus
generale pactum est societatis humane,
xxv, 36.

Obediencia domum Dei, xxvi, 322.
Domum Dei obediencia pia, et obediencia
ex corde, xxxvi, 481. Obediencia ho-
minum majus quam continentia, xxvi,
277. Obediencia Abrahæ, xvtr, 439.
Promissionem obediencie non audis,
sed tentatio probat, x, 36. Obediencia
florum Jonadab commendatur, ix,
367. Obediencia pueri Jesu, xviii, 121.
Christus obediens et subditus erat
parentibus ea dignatione qua filius ho-
minis erat, *ibid.*

OBEDIRIO quomodo a Deo est, ne
injuste, xlvj, 81; xxxviii, 175. Miser-
etur Deus gratuito dono, obdurat uno
justissimo merito, xli, 72. Deus sem-
per obdurat nisi merito, xtr, 493. Ob-
duratio non est nisi ex merito, non item
gratia, xxxv, 514. Ut magna honoris
miseretur Deus, ita nulla iniquitate ob-
durat, xxvi, 162. Obduratio Dei est
nolle misereri, xxxviii, 173. Non ob-
durat Deus impediendo malitiam, sed
non impediendo misericordiam, xli,
68. Obduracionem cordis Deus non in-
vestigando et inspiciendo, sed descendo fa-
cit, x, 88; xvi, 81. Hanc per Angelos
malos in Egyptis operatus est, x, 58.
Cur alius obduratur, alius non obdure-
tur, iudicio divino relinquendum, xvi,
81, 82. Obduratio ex iudicio, xxxvtr,
314, 316. Obduratio peccatorum et

iram Dei in reprobos, et misericordiam
in electos demonstrat, xxxviii, 179.
Obduratio Pharaonis non sine libero ar-
bitrio, xxxv, 311. Quomodo, vi, 216,
217. Vide PHARAO.

OBELISCI et asterisci in codicibus
Græcis, vi, 195.

OBJURGANDI sunt qui mala consue-
tudine duraverunt: objurgacionis hujus
effectus, xviii, 334. Objurgatio peccatoris,
ut salubriter confutetur, xli, 208.
Objurgatio amantium nonnunquam
acerba, xxi, 141. Esi credit, amat, di-
git objurgator, xx, 395. Hujus et adu-
latoris comparatio, *ibid.* Objurgandi of-
ficium si episcopus negligit bonus; si
impleat, malus dicitur, xii, 144.

OBLATIO altaris, xxv, 104; xli, 179;
xli, 526. Oblationem quando vel ferre
ad altare, vel per sacerdotem Deo offerre
non datur, quid agendum, xxxix, 349.
Quærens quid Deo offerres pro te, of-
fer te, nihil melius in omni creatura ter-
rena, xviii, 78. Te quærit Deus magis
quam munus tuum, *ibid.* 392. Oblatio
apud Memorias Martyrum, xx, 432. Deo
filii non Martyribus, *ibid.*

OBLIVISCI quomodo Deus dicitur, xi,
447. Oblivisci non cadit in Deum, vii,
208; x, 447. Obliviscionem non silpaceri
peccato, Cælestis doctrina, xxxiv, 83.
Oblivio Dei, regio longinqua, xv, 329.
Non debet oblivisci homo a quibus pec-
catis liberatus sit, ix, 520, 521. Oblivio
ingrata beneficiorum Dei fugienda, vi,
457; xtr, 63. Oblivio malorum duplex,
vi, 318. Oblita est anima se ipsam aman-
do mundum; obliviscitur se amando
artificem mundi, xix, 208.

OBSCURITATEM verborum in transla-
tione esse vitandam docet Cicero, xxxix,
383.

OBSCURE locuti sunt auctores sacri,
quare, v, 69. Obscuritas sacerdotum au-
ferunt non imulit, *ibid.* 38. Non inlan-
danda a doctores Christianis, *ibid.* 68.
In rebus obscuris et difficilibus cavenda
temeritas, xli, 27, 28.

OBSECVATIONES, orationes, interpellationes,
gratiarum actiones, qui differunt,
xli, 176. Fiant precationes antequam
illud quod est in Domini mensa incipiat
beneficere, orationes cum benedictur, in-

terpellationes cum postulationes cum po-
pulis benedictur, et post habe omnia gra-
tiarum actiones, *ibid.* 178.

OBSERVANTIA per quam homines ali-
qua dignitate antecellentes, cultu quodam
et honore dignamur, xxxviii, 47. Hanc
vis innata inseruit, *ibid.* 16, 17. Observan-
tia in potestates et in majorem cuicum-
que, sit ordinata, xviii, 242, 246.

OBSERVATIO. Quodam est jugum
observacionum quod abstulit Christus,
xxxv, 13. Observaciones legales Testa-
mento Novo revelato nec Judæis perni-
ciosæ, nec Gentibus necessariae, nec cui-
quam hominum salutares, xxvi, 435.
Observaciones legales non tanquam noxia
removenda, sed tanquam superflua con-
tinnenda Apostolos precipit, xxvtr,
149. Observaciones dierum que culpa-
biles, xxxviii, 504.

OBSEQUIOSUS barbarice instante metu
an Ecclesiasticis locat ad tota loca con-
fugere, xli, 280.

OBSTACULOS Hebræe ob benevolen-
tiam, non ob fallaciam remuneratæ, xxvi,
506. Obstericum Egyptiarum menda-
cium discutitur, vi, 208. Vide MENDACIUM.

OBTEMPERATE præceptis Medici ut non
surgat, qui noluit credere Medico ut non
aggrotat, ix, 393.

OBTRICATOREM calumnie sine rixa
refellenda, xxi, 363.

OCCASUS Christi, passio Christi, xi, 159.

OCCIDENTALE, inlaque carmen nomina-
ta postora edere, xi, 71.

OCCIDENTALEM partem frequenter
Scriptura significat, cum dicit, *supra
mare, vel a mari,* vi, 100; xxxvtr, 529.
Orientales omnes et multi Occidentales
non jejunant sabbato, xxxviii, 385,
389. Occidentalium provinciarum, et
maxime urbis Romæ vastatio, xl, 329.

OCCIDERE. Non omnia qui causa mor-
tis alienæ est, reus est, xl, 219. Aliqua-
modo qui causa mortis fuit, potius in culpa
est, quam qui occidit, *ibid.* 219. Cum
homo ab homine occiditur, multum
distat, utrum fiat nocendi cupiditate vel
injuste aliqui aufertur, an ulciscendi
subventendi necessitate, *ibid.* Præceptum
non occidendi exceptioes patitur, ii,
39. Quamvis a crimine homicidii exci-